

NS Nyhetsbulletin

NSDAP/AO : PO Box 6414

Lincoln NE 68506 USA

www.nsdapao.org

#1097

23.03.2024 (135)

Michael Kühnen

Den andre revolusjonen Bind I: Tro og kamp

Del 10

Det er hykleri når demokrater sier at det er ytringsfrihet i Vest-Tyskland.

I denne sammenhengen er det et sitat (dessverre vet jeg ikke av hvem) som treffende karakteriserer den virkelige situasjonen: "*I et demokrati har alle rett til å stå opp når som helst og si alt som alle mener*".

Men den som våger å tenke selv i dette systemet, lærer om demokratiet, det vil si om den demokratiske meningsterroren. Radikale dekretter, yrkesforbud og angiveri vitner om demokratens frykt for sitt eget folk. Manfred Röder ble drevet i eksil, Wolf Dieter Eckart ble dømt til en lang fengselsstraff, selv ble jeg varetektsfengslet - meningsfrihetens Tyskland 1978!

Det er hykleri når demokrater sier at folkelig deltakelse i beslutningsprosesser er mulig gjennom partiene. Beslutninger har for lengst sluttet å bli tatt i parlamentene (har de noen gang blitt tatt der?). Grunnleggende retningslinjer kommer uansett fra Washington og Jerusalem, alt annet avgjøres i interessegruppens velsmurte strid. De store monopolene, de internasjonale konsernene, den ene fagforeningen, den gygne og den blekrøde (sosialdemokratiske) internasjonale sitter med de reelle maktposisjonene. Folket er ikke lenger til stede i det hele tatt, og det er absurd og latterlig å snakke om folkets muligheter til å delta. Partienes oppgave er bare å

avlede folkets oppmerksomhet fra de reelle maktforholdene, dvs. å spille teater og for øvrig fange opp eventuelle tendenser til misnøye med deres høyre- og venstregrupper (se SPD i tilfellet APO og CDU-CSU i tilfellet NPD).

Folk føler intuitivt at de blir ført etter nesen. Det viser seg i den økende misnøyen med partiene og den økende andelen protest- og nei-stemmer. Men den "myke undertrykkelsen" fungerer for godt: 10-15 % ville være villige til å stemme på et nasjonalt høyreparti, 6-8 % på et grønt parti, ca. 10 % på et skatteparti, men når det kommer til stykket, råder frykten for at en slik gruppe likevel ikke vil klare seg, og denne resignasjonen fører til at det hittil ikke har vært mulig å danne en reell opposisjon. Mindre enn 2 % av befolkningen er organisert i det "demokratiske" statspartiet, noe som er mindre, både i prosent og i antall, enn medlemstallet i NSDAP så sent som i 1945 - lenge leve demokratiet, "folkestyret"!

Det er hykleri når demokrater sier at det ikke finnes politiske fanger i Forbundsrepublikken. Mer enn tretti år etter krigens slutt er det nasjonalsosialistiske tyske arbeiderpartiet fortsatt forbudt, og propaganda for partiet, det å vise hakekorset, den tyske hilsenen og besittelse av nazistisk propagandamateriell straffes med fengsel i opptil tre år (paragraf 86 StGB). I tillegg kommer Judenschutzparagrafen (paragraf 130 eller 131 StGB), som straffer enhver kritisk refleksjon over den internasjonale jødedømmens rolle med opptil fem års fengsel. (Noen ganger er det nok å hevde at det ikke ble gasset seks millioner jøder, eller at jødene har for mye makt, noe som imidlertid straks blir overbevisende bevist i rettssakene). Hva annet kan man kalle de kameratene som bryter disse paragrafene på grunn av sin politiske overbevisning og går i fengsel for det? De er samvittighetsfanger, demokratenes politiske fanger!

Dette er bare noen få eksempler på dette systemets mangel på karakter, dets løgnaktighet. Listen kan fortsettes i det uendelige, man trenger bare å se på hvordan de tyske systemkritikerne, nasjonalsosialistene, ble utsatt for grunnleggende rettigheter, fra meningsfrihet til forsamlingsfrihet, fra forbudet mot forfølgelse på grunn av politisk overbevisning til hjemmets ukrenkelighet, så skjønner man at demokratiet bare eksisterer for demokrater, eller som de selv sier:

"Ingen frihet for frihetens fiender."

Og hva frihet er, bestemmes fritt av dem som har makten. Men i seg selv er dette et helt akseptabelt argument:

Enhver stat har rett, og hvis den tar seg selv på alvor, faktisk også plikt, til å forsvare sin eksistens.

Og vi er fiender av staten, fiender av denne staten! Vi hater dette systemet og vil

styrte det! Så sier de til oss:

"Ville dere tolerere en opposisjon? Du har plassert dine politiske motstandere i leirer."

Og det er også riktig:

I vår forståelse av en folkestat finnes det imidlertid ingen fiender av staten, fordi alle som er av god vilje vil få muligheten til å arbeide og arbeide for sitt folk, selv om de ikke tilhører oss politisk. Da finnes det bare fiender av folket, som vi vil bekjempe nådeløst fordi de ønsker å undergrave den nasjonale enheten i vårt folk, som vi så sårt trenger. Så disse argumentene er tilsynelatende gyldige i seg selv, men har et demokrati lov til å snakke slik?

Det "liberal-kapitalistiske systemet" må til syvende og sist bestemme seg for hva det vil være: en mekanisme for å håndheve flertallets vilje, dvs. demokrati - folkets styre, eller en liberalistisk verdensanskuelsesstat som vil opprettholde et system av ideologiske programpunkter (FDGO), til syvende og sist også mot folkets vilje.

Det vil si, enten gir det liberalkapitalistiske systemet sine motstandere - inkludert oss - muligheten til å slå det med sine egne våpen, med demokratiske midler, slik det allerede lyktes en gang i 1933! Hvis demokratene tillot dette, ville de være konsekvente og ærlige. Hvis de virkelig trodde at FDGO var så god og solid, burde de være i stand til å takle det faktum at folket må velge mellom radikale alternativer, ellers er det ingenting å velge mellom.

Eller de bestemmer seg for undertrykkelse av opposisjonen, for "militant, kampvillig demokrati", for den liberalistiske Weltanschauungsstaat. Da vet motstanderne av dette systemet, det vil si vi tyske frihetskjempere, hvor vi står og innser at det liberalkapitalistiske systemet i Bonn, i motsetning til Weimarrepublikken, til syvende og sist bare kan elimineres gjennom revolusjon.

Hvilken beslutning demokratene tar, er opp til dem. Men som tyskere med ryggrad forventer vi ærlighet og konsekvens, selv fra våre ideologiske motstandere og fiender. Men det finner vi ikke i Bonn-systemet, for selv om de offisielt fortsatt snakker om den frie rettsstaten, basert på Voltaires prinsipp: *"Jeg avskyr hvert ord han (den politiske motstanderen) sier, men for hans rett til å si det er jeg klar til å dø når som helst"*, har demokratene i realiteten for lengst valgt det andre alternativet:

Ikke å gi folket et valg i det hele tatt mellom vår tids tre ideologiske systemer, mellom kommunisme, liberal kapitalisme og nasjonalsosialisme. Dermed viser

den liberale kapitalismen seg å være et system av organisert hykleri, og det var dette jeg mente da jeg snakket om at demokratene er de mest motbydelige skapningene som noensinne har styrt en nasjon. Derfor har vi respekt for bolsjevikene, som er krigere som vet hva de vil - selv om vi bekjemper dem bittert. Men for demokratene, med ungdommens sunne moralske instinkt, føler vi bare én ting - forakt!

Når vi møter kommunistene, møter stål stål; når vi møter tilhengerne av det liberalkapitalistiske systemet, ser vi bare ekkelt slim. I denne sammenheng et ord om bruk av vold, varulvstrategien, den væpnede undergrunnskampen.

Av sistnevnte fremgår det at det liberalkapitalistiske systemet synes like fast bestemt på å sikre sin egen overlevelse mot folkets vilje som kommunistene. Det er bare virkemidlene som er forskjellige:

Demokratene viser seg å være smartere og mer utspekulerte - de distraherer folket med skuespillet "de politiske kreftenes frie spill", bedøver dem med velstand og forbruk og praktiserer en skånsom, diskret undertrykkelse av politisk opposisjon. Moralsk sett er det altså ingen forskjell på frihetskampen i øst og vest. Nasjonal sosialisme i kampen mot kapitalisme og kommunisme!

Ingen vil, med tanke på diktaturet i Østsonen, tenke på å be oss om å organisere oss åpent der for å delta i valget til folkekammeret. Ingen er overrasket over at nasjonalsosialister samler seg under jorden og ikke helt utelukker væpnet motstand. Det samme gjelder i de vestlige sonene av vårt okkuperte fedreland.

VÆPNET MOTSTAND MOT DEMOKRATIET ER OGSÅ MORALSK BERETTIGET HVIS DEN IKKE ER RETTET MOT USKYLDIGE MENNESKER! Jeg mener at dette fremgår klart av det jeg har sagt. Men...

MORALSK BEGRUNNET BETYR IKKE TAKTISK TVINGENDE NØDVENDIG!

Jeg avviser varulven, den væpnede kampen for frihet fra høyre, i FRG, i den nåværende historiske fasen! Vi er ikke i en revolusjonær situasjon! Folket er ikke engang litt klar over mekanismene for myk undertrykkelse, de ville ikke ha den minste forståelse for varulven for øyeblikket.

Tilhengerne av væpnet motstand sier at i tilfelle en gjenopptakelse av den militære frihetskampen, dvs. folkerettslig og teknisk sett et brudd på kapitulasjons- og våpenstillstandsavtalen av 8. mai 1945, ville det liberalkapitalistiske systemet bli tvunget til å la den demokratiske masken falle og vise seg i sin virkelige skikkelse, som en stedfortreder for seiersmaktene mot sitt eget folk - **dette er riktig.**

Men en slik strategi overvurderer vår egen styrke. Den tyske frihetsbevegelsen ville bli tappet for krefter i forsøket på å organisere den militære kampen mot okkupasjonsmakten. Det ville bli en håpløs og nytteløs kamp der de beste ville bli ofret meningsløst. Kanskje kunne situasjonen vært annerledes for oss hvis ikke anarkister og kommunister i tur og orden hadde bygget opp en gerilja, Den røde arméfraksjon (RAF).

RAF har i årevis ført en væpnet kamp mot det liberale kapitalistiske systemets undertrykkelsesapparat. Jeg beklager oppriktig de uskyldige ofrene for RAFs terroraksjoner, men jeg skal ikke legge skjul på min "hemmelige glede" over denne kampen mellom våre bitre fiender, kommunister og demokrater. Pampene skjelver, demokratene kryper sammen bak piggråd og maskingevær, mens Adolf Hitler kunne kjøre gjennom jublende folkemengder i åpen bil. Tydeligere kan ikke forskjellen mellom et demokrati og en folkestat symboliseres!

Så lenge RAF eksisterer og det ikke er noen revolusjonær situasjon i Tyskland, er varulven ubrukelig og til og med skadelig. Selvfølgelig kan nasjonale aktivister forberedes militært i militære idrettsgrupper på en endelig konfrontasjon som tross alt ikke er helt utelukket, men det må ikke være noen væpnet kamp for frihet fra høyresiden for øyeblikket.

Ikke bli forbitret av terror, systemet venter bare på en slik feil fra oss for å finne en brekkstang for den totale knusingen av bevegelsen. Jeg er overbevist om at vi, i likhet med lederen, vil finne en levedyktig, lovlig vei til makten. Konsekvensene og konklusjonene av den mislykkede revolusjonen 9. november 1923 gjelder fortsatt. Fremtiden tilhører oss! La oss overvinne fristelsen til å fremskynde historiens gang på kunstig vis. Alt som virkelig er stort, må modnes for å bli sterkt. Vår tid er ennå ikke kommet.

I tillegg til hykleriet ser vi i den tøylesløse, hemningsløse materialismen det liberalkapitalistiske systemets andre livsgrunnlag. Dette kommer til uttrykk i den overdådige livsstilen og den ubegrensede korrumperbarheten til demokratiske politikere, som i likhet med parasitter ikke lever for, men av folket. Som griser ved trauet gjør de det komfortabelt for seg selv ved å senke pensjonene, øke skattene og doble dietten, uten å glemme å la seg betale av storindustrien, de overnasjonale maktene eller de enhetlige fagforeningene ved å stemme riktig.

De ser sjelden plenumssalen i Forbundsdagen, valgkretsen deres nesten aldri, bortsett fra når det igjen nærmer seg valg, men på mottakelser eller dyre studieturer møter man dem alltid i diskret dress med Bundesverdienstkreuz og gode manerer, gallionsfigurer for en ideell, borgerlig verden. Deres feiltrinn og skandaler blir som regel bevisst undertrykt av systempressen. Men likevel viser

den brede massen av befolkningen et bemerkelsesverdig korrekt instinkt overfor dem: Folket har aldri hatt særlig høye tanker om disse "representantene" sine.

Så lite rett disse parlamentarikerne har til å kalle seg "folkets representanter". Hvem av dem har egentlig fortsatt kontakt med folket? "Hvor er arbeiderne, de små menneskene, som skal representeres?" Du ser funksjonærer i parlamentet, embetsmenn og representanter for industrien, men hvem representerer folket? Folket sitter foran tv-skjermene og undrer seg!

Det finnes helt sikkert personer i disse rekkene som er av god vilje. Det finnes idealistiske demokrater som, i likhet med alle idealister, har vår respekt selv om vi er uenige med dem og bekjemper dem, og det finnes også folk blant dem som har innsett at det ikke kan fortsette slik. Jeg tenker for eksempel på Herbert Gruhl, medlem av Forbundsdagen, som satte karrieren på spill og gikk fra CDU til De grønne i 1978. Men det er bare noen få av dem. Parasittene som kan forvente seg et godt liv takket være en profesjonell politikers arbeid eller ikke-arbeid, og de effektive, uanselige teknokratene som utfører instruksjonene fra stort sett anonyme krefter og handler på deres vegne som om de formet landets politiske fremtid, har seiret.

Men to ting vet de med sikkerhet, de nye herrene fra 1945:

Demokratiet har blitt påtvunget det tyske folket to ganger, av seierherrene etter tapte kriger. Folket ble aldri spurt om de virkelig ønsket denne stats- og økonomiformen. Grunnloven ble verken godkjent av et fritt valgt parlament med deltakelse fra alle partier eller i en folkeavstemning. Forbudet mot NSDAP og alle dets underavdelinger ble ganske enkelt overført fra de alliertes okkupasjonsbestemmelser til den nye republikkens straffelov. Folket kommer overhodet ikke til syne i Bonns okkupasjonsregime:

Ingen avstemning om grunnloven, ingen folkeavstemning, ingen frie valg av statsoverhode, men i stedet partiforbud, finansiering av det demokratiske statspartiet med skattepenger, NS-forbud og 5%-spærregrensen.

Det finnes ingen demokrater i Tyskland, bortsett fra det tynne sjiktet av makthavere og direkte begunstigede. Det vet de veldig godt. Men det tyske folket har alltid vært lydige mot autoriteter og motvillig til revolusjon, og så lenge tyskerne kan nyte et relativt bekymringsløst privatliv og ingen desperate livsomstendigheter driver de brede massene til opprør, er det bare minoriteter som er bekymret for folkets fremtid. Det liberalkapitalistiske systemets stabilitet er ikke basert på folkets samtykke, men på deres tilfredshet med sine private levekår.

Det er ikke det liberale kapitalistiske systemets fortjeneste at disse levekårene

fortsatt er utholdelige for de fleste tyskere i dag, i begynnelsen av en global krise, men resultatet av det tyske folkets eksemplariske flid og utholdende effektivitet, som har skapt sin rikdom ut av ingenting og med rette er stolte av det de har oppnådd.

Men det er også den nasjonalsosialistiske statens fortjeneste at den gjorde arbeiderne til likeverdige medborgere. Den etablerte den sosiale forpliktelsen til eiendom og vekket dermed følelsen av nasjonalt fellesskap. Det liberalkapitalistiske systemet skylder sin stabilitet til demoniseringen av den nasjonalsosialistiske ideen, samtidig som det anvender nasjonalsosialistiske metoder.

Så lenge demokratene overholder disse to punktene, vil systemet fortsette å eksistere, til skade for det tyske folket. For å kunne basere regimets eksistens utelukkende på de to nevnte prinsippene, måtte demokratene oppdra folket i krass materialisme. Alle idealer måtte latterliggjøres og korrumpes i tidens løp, og alle verdier måtte nøye begrenses til feriebegivenheter. Folket skulle bare inspireres til leilighet, bil, fjernsyn, kjøleskap og vaskemaskin, deretter til midlertidig leilighet, bil nummer to, fjernsyn nummer to, fryser og automatisk kjøkken, så til masseføring, konsumerisme og reklamens idealverden etter amerikansk modell, deretter til kjedelige fjernsynsserier, avvikende seksuell praksis og kaotisk kulturelt forfall i litteratur, teater og skapende kunst. Men alt dette har bare ett formål: **å hensette folk i en tilstand av beruselse, å distrahere dem fra virkeligheten.**

Siden slutten av gjenoppbyggingen, det vil si siden 1960-tallet, har de dyktigste menneskene i Europa levd i en fryktelig vakker drømmeverden, i en kunstig fremkalt dekadanse som tærer på nasjonalkroppens åndelige, mentale og fysiske helse. Bare på denne måten kunne gjenoppdragerne i det lange løp lykkes i å brenne nasjonalsosialismens idé om et separat tysk vesen mellom øst og vest, mellom kommunisme og kapitalisme, ut av tyskernes hjerner, gjøre dem føyelige og utnytte dem komfortabelt.

Det var mulig å undertrykke den tyske frihetstanken og tvinge den dypt inn i underbevisstheten, men der slumrer den og vil forme Tyskland på nytt når den allerede overspente drømmeboblen en dag sprekker med et kraftig smell og folket, desillusjonert for første gang på flere tiår, ser den virkelige verden og dens nådeløse lover igjen. Selv det faktum at demokratene gjeninnfører gamle nasjonalsosialistiske tiltak, kan ikke redde det liberal-kapitalistiske systemet i det lange løp; det viser seg faktisk å være skadelig, siden det også her utelukkende følger materialistiske prinsipper. Resultatet minner om en hjertetransplantasjon utført av en medisinsk lekmann på grunnlag av en vitenskapelig lærebok.

Her er noen eksempler:

Det tredje riket oppdro tyskerne til å bli et folkefellesskap i den klare erkjennelsen av at et menneske bare kan elske sitt fedreland hvis det behandler det likt og respekterer det like mye som ethvert annet medlem av folket. På denne måten lyktes den nasjonalsosialistiske folkestaten i å overvinne arbeiderklassens front mot staten, og for første gang følte arbeideren seg som et fullverdig medlem av folket med alle rettigheter og plikter. Selv i dag bygger det liberale kapitalistiske systemet på nasjonalsosialismens oppdragelse av arbeideren. Det er få streiker i Tyskland, og arbeiderne er fortsatt villige til å ofre noe i fellesskapets interesse.

Det tredje riket gjorde det klart for tyskerne at økonomien angår alle, at hele nasjonen lider når det går spesielt dårlig i én sektor av økonomien, og at for høye krav fra én side er katastrofalt for hele nasjonen. I dag kalles dette sosialt partnerskap, fordi begrepet Volksgemeinschaft er gått av moten.

Med den tyske arbeidsfronten skapte Det tredje riket en institusjon der staten, arbeidsgiverne og arbeidstakerne i fellesskap søkte løsninger for en human organisering av arbeidslivet og planla den videre utviklingen av nasjonaløkonomien.

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITSPARTEI AUSLANDS- UND AUFGABENORGANISATION

Der Kampf geht weiter!

Halbgötter haben nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 die autoritär-bürokratische Bewegung wieder als die zentralen in der Nachkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

Idiosyncrasie von Massenmord, Verdrängung, Verdrängung und Verdrängung haben nicht zugeführt, dass keine der gesamten Welt jemals heißt geliebtes Führer Adolf Hitler zu werden.

Alle Nationalsozialisten sind weniger affektuelle Völkler- und Rassenmenschen als ein Schicksal im Kampf um die Erlösung unserer weißen Völkler.

Die Bewegung ist zwar wieder geworden, aber die Größe des bedrohlichen Völkler ist heute noch viel größer als in der Vergangenheit.

Der menschliche Körper ist nicht mehr, die Völkler sind gegen alle weißen Völkler (?) zu kämpfen. Seine Mittel und Einrichtungen, Chiffren und Kommunikation.

Die "legal" oder "illegal", ob im Wahlkampf oder im "Sturmangriff", ob als Propagandamittel, handlich oder auf einem Bildschirm, andere Art. Jede Nationalsozialisten ist eine Pflicht.

Hail Hitler!
Gottfrid Lenz

NS News Bulletin
www.nsdapao.org
#1665 19 June 2022 (133)
NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Front Report
Interview with Molly
Part Three

NSK: Your current projects are obviously philosophical and art related.

Please describe your views on the impact of such topics in politics.

Molly: Well I try to still update the photo gallery, but mostly I've been concentrating on Adolf Hitler and the Army of Mankind (www.mourningthetrident.com/truth.htm). I'm at 21 pages now, and I have so much more to do. Studying WWII is an absolute minefield of information. You seek out information on one thing and find two more things to research. It feels a bit like you are an archeologist, unearthing the buried past. A past that they would rather not be brought to light. We can thank the internet again for the flood of information and pictures. Extremely rare stuff has

the NEW ORDER

The Fight Goes On!

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware consciences and racial kinmen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of assembling genocide against all White folk. His means are non-White immigration, culture denigration, and non-writing.

Whether "legal" or "illegal", whether in election halls or street battle, whether armed with propaganda material or as a battlefield of a different kind every National Socialist must do his duty!

Hail Hitler!
Gottfrid Lenz

NSDAP/AO er verdens største organisasjon.
Nasjionalistisk propagandaleverandør!
Trykte og nettbaserte tidsskrifter på mange språk
Hundrevis av bøker på mange språk
Hundrevis av nettsteder på mange språk

SS Defender against Bolshevism
by Reichsführer SS Heinrich Himmler
FOR DANMARK! MOD BOLSEVISMEN!

The Poisonous Mushroom
Translated from the Third Reich Original
Der Giftpilz

Reichlich Belleness
Hitler in Italy
HITLER in ITALIEN
English / German German / English

SS Viewpoint - Vol. 9
Wife and Family

Theodor Fritsch
The Sins of High Finance

Luftwaffe War Art
Die Luftwaffe im Bild
English - German / French - English

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO nsdapao.info